

Юмберъ, Жоржъ — Humbert, Georges — швейцарски музикаленъ писателъ, род. 10 авг. 1870 въ С-тъ Круа, училъ въ Брюкселската и Лайпцигската консерватории и Берлинската висша музикална школа, преподавателъ въ Женевската консерватория по история на музиката, диригентъ въ Лозана, органистъ въ Моргъ, а отъ 1918 — директоръ на новооснованата консерватория въ Нюшателъ, редактиралъ музикални списания („*Vie musicale*“, „*Pages musicales*“) и писалъ „Бележки — какъ да се служи на историята на музиката“ (1904).

Юнгстъ, Хуго Рихардъ — Jüngst, Hugo Richard — хордиригентъ и компонистъ, род. 26 февр. 1853 въ Дрезденъ, умр. 3 мартъ 1923 с. т., ученикъ на Дрезденската консерватория, основателъ и диригентъ на Дрезденското мъжко пѣвческо дружество, диригентъ на „Академическото пѣвчество Ерато“ и на Съюза „Юлиусъ Ото“, писалъ: оркестрови творби, клавирни нѣща, цикли отъ хорови пѣсни, „Югославянски селски сцени“, „Унгарски степни картини“, „На волга“, „Мазепа“ (полски пѣсни) и издалъ Сборникъ отъ народни пѣсни на чужди народи.

Юнкеръ, Лудвигъ — Jnker, Ludwig — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 1740 въ Йоригенъ, умр. 1797 въ Рупертсхофенъ при Кирхбергъ. Компониралъ: 3 концерта за пиано, една мелодрама „Геновева“ и една кайтата „Нощъ“ и писалъ: „Двадесетъ компонисти“ (1776), „Разсуждения върху живопись, тоново и ваятелско изкуство“ (1778), „Ново изкуство“ (1777), „Музикаленъ алманахъ“, „Върху ценността на музиката“, „Музикалнитѣ истории на единъ самоукъ въ музиката“ (1783).

Юнкъ, Викторъ — Junk, Victor — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 18 апр. 1875 въ Виена, ржководителъ на хора на основаното отъ него тамъ „Бахово общество“, и председателъ (отъ 1923) на „Перепоновото дружество“, komponиралъ: симфонична поема „Durnstein“, „Огледалца на стената“ за 2 соло гласа и оркестръ, оратория „Легенда за любовта“, музика къмъ „Жилище

подъ наемъ“, клавирни нѣща, пѣсни. Писалъ: „Гьотевото продължение на Вълшебната флейта“ (1900), „Танхойзеръ въ приказка и поезия“ (1911), „Максъ Регеръ като оркестровъ компонистъ и неговиятъ Симфониченъ прологъ“ (1911) и др.

Юргенсонъ, Пьотръ Ивановичъ — основателъ на познатото руско музикално издателство „П. Юргенсонъ“ въ Москва, род. 17 юни 1836 въ Ревель, умр. 2 ян. 1904 въ Москва, 1861 основава издателството, което взема въ скоро време твърде голѣми размѣри и издава отначало творенията предимно на рускитѣ компонисти, а по-късно дава евтини издания, и на чужди (Менделсонъ, Шопенъ, Шуманъ и др.). Неговитѣ синове — Григорий и Борисъ, поематъ — следъ смъртта на баща си ржководството на издателството. Вториятъ е издалъ (1897) единъ „Тематиченъ показателъ на творбитѣ на Чайковски“ и писалъ „Очеркъ по историята на нотопечатането“ (1928) — издание на музикалния секторъ при Държавното издателство, върху което, следъ революцията, преминаватъ дѣлата на издателството Ю.

Юре, Жанъ — Huré, Jean — французски пианистъ, органистъ, педагогъ и компонистъ, род. 17 септ. 1877 въ Гиенъ, училъ музика въ единъ монастырь, концертиралъ като пианистъ въ Франция, Австрия и Ромъния, получилъ наградата „Шартие“ — за композиция. Творби: три симфонии; концертъ за цигулка съ оркестръ; 2 клавирни сонати; по една соната за цигулка и виолончелъ съ пиано; една соната за цигулка и пиано; клавиринетъ; 2 струнни квартета; клавиртрио (серенада); „Пасторале“ за духови; Концертщюкъ и Анданте за саксофонъ и оркестръ; „Фантазио“ и „Свещеното дърво“ — за сцена; операта „Ипати“. Педагогически трудове: „Въвеждане въ техниката на пианото“, „Техниката на пианото“, „Техниката на органа“ (1907), и „Естетика на органа“ (1918). Осветъ това: „Музикални догми“, „Етюдъ върху бретонскитѣ пѣсни“, „Коментаръ къмъ *Micrologus* а на Гвидо-отъ Арцео“.